

Tys bejval mámin hodnej syn

Marta Kubišová

Když bylo ti šest a osm a půl, ne nebylo ti nejhůř, jak já vím. I domov jsi měl, i chleba a sůl, ne netrpěl jsi žádným bezprávím.

A všechno jsi měl, jen stačilo říct, to že máš teď svízel možná je i tím. To je tím, když bylo ti šest a deset a víc, ne nebylo ti nejhůř, jak já vím.

Tak řekni mi proč, jak mohlo se stát, proč ze všeho ti zůstal hořkej žal. Snad někdo tu byl, kdo neměl tě rád, hru falešnou a zrádnou s tebou hrál.

Co vzalo ti klid a nedalo spát, co v prsou tě pálí, bodá a tak dál.. tak dál. Tak řekni mi proč, jak mohlo se stát, proč ze všeho ti zůstal hořkej žal.

Tys bejval mámin hodnej syn, kdo tušil ránu, že si pustíš plyn. Kdo tušil to z nás... tys bejval mámin hodnej syn, co jednou s pácha hroznej čin, když už neví jak dál... jak dál, jak dál... když už neví jak dál.

Teď vracej ti dech a světlo a smích, ne nebude ti nejlíp, vždyť já vím, však někdy i hůř je kdekomu z nich, a přesto se vyprávěj s křížem svým.

Tak domů se vrať a vyřid' ten vzkaz, že chorej a bídnej není nik do sám... sám. Vracejí ti dech a světlo a čas, ne nebude ti nejhůř jak já znám

Tys bejval mámin hodnej syn, co vyrost příliš brzo s dětských plýn, a s ohněm si hrál, zbabělej útěk není čin, tys bejval mámin hondej syn, tak buď jím i dál.

Tys bejval mámin hodnej syn, co vyrost příliš brzo z dětských plýn a s ohněm si hrál. Zbabělej útěk není čin, tys bejval mámin hodnej syn, tak buď jím i dál.